

Predikan av Jenny Arnerlöf på Förnyelsegudstjänsten 2022

En klassiker är som bekant ett verk som anses ha tidlösa kvaliteter som tilltalar människor i olika tider. Enligt Svenska Akademiens ordbok är en klassiker en ”person som obestridd (och i alla tider) inom litteratur eller konst intar ett framstående rum.” Jesus Kristus var varken författare eller konstnär enligt vårt sätt att förstå sådana yrken. Men på Juldagen hörde vi Johannesevangeliets berömda text om Ordet som blev människa och skapade allt som finns. Det är inte fel att påstå att Jesus Kristus är den ursprungliga klassikern som tilltalar människor i olika tider.

Det var kanske inte vad författaren till Hebréerbrevet hade i sina tankar när han skrev att Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet men jag tror inte att han skulle invända mot idén. Orden vi hörde från Hebréerbrevet idag hör till brevets slutkläm. De är en uppmaning att hålla fast vid den stabilitet som Kristi löfte ger våra liv i en värld vars föränderlighet kan lämna oss allt annat än stabila. Men hur fungerar det här med löften?

Vad är ett löfte och vad är Guds löfte till oss? Ett löfte är ett knep eller ett verktyg för att överbrygga tid och säkra ett bra mål eller slut. Den övergripande berättelsen vi får i Bibeln är berättelsen om hur Gud har använt löften för att föra världshistorien framåt mot ett gott mål. Det var inte en förutsägelse eller prognos som Gud gav till Abraham utan det var ett löfte. Skillnaden mellan ett löfte och en prognos eller förutsägelse är att när vi gör en förutsägelse, tänker vi genom en situation och drar slutsatser om vad som sannolikt kommer att ske. Dessutom behöver vi inte vara delaktiga eller inblandade i en situation som vi gör en prognos om. Men ett

löfte är annorlunda. Ett löfte förutsätter relation och när vi lovar något säger vi inget om exakt vad som kommer att ske – när vi avlägger ett löfte säger vi hur vi kommer att agera oavsett vad som sker. Ett löfte engagerar vår vilja. När vi är på väg att bryta ett löfte är vårt mänskliga sätt nästan alltid att börja prata om löftet vi gav som om det var en prognos.

Så har inte Gud gjort. Gud har gett löften till människor med ett specifikt mål i sikte – försoning och förnyelsen av hela skapelsen.

Vem som skrev Hebréerbrevet är okänt, men pålitligheten och överlägsenheten av Guds löfte till oss i Kristus är brevets centrala tema. Här i brevets avslutande tankar får vi två konkreta råd som kan hjälpa oss bli människor vars liv är formad av Jesus Kristus. Det första rådet är att inte leva för pengar. Pengar verkar lova mycket, men de saknar förmågan att göra oss Kristuslika.

Det andra rådet är att härma ledarna som hjälpte dig komma till tro i den mån deras liv gestaltade levande tro. Det finns visdom i att noggrant välja våra förebilder eftersom de påverkar vårt blivande. Men sådana uppmaningar kan också driva oss till förtvivlan över de många bristfälliga kristna vi känner och vad vi ser som vår egen brist på framgång eller usla förutsättningar för Kristuslighet. Det har varit alltför lätt att upphöja kändis kristna vars brister och fel är gömda för oss. Men senare års rubriker och avslöjanden om kristna ledares brist på Kristuslighet har varit förfärande till den grad att man kan undra om äkta Kristuslighet ens är möjlig i vår tid?

För alla som har brottats med frustration över sin egen och andras brist på en varaktig Kristuslighet är dagens evangelietext en stor källa till hopp.

Denna märkliga liknelse som Jesus berättade när han var på väg till Jerusalem säger att Gud inte ger upp bristfälliga människors förmåga att bära frukt. Tvärtom bryr Gud sig väldigt mycket om vår utveckling till människor som liknar Jesus. Men Gud är tålmodig. Gud respekterar hur vi är skapta och Gud har en förkärlek för processer som pågår sakta under ytan där förändring inte alltid är uppenbar för blotta ögat.

Som ett litet senapskorn eller jäst som arbetas in i en deg, är gödsel något som kryllar av osynligt liv. Jesu liknelse om en trädgårdsmästare som ger gödsel och tid till ett träd som inte uppfyller sin potential är en tankeställare som säger var inte för snabb med att döma ut varandra eller dig själv. Denna liknelse är en kallelse till uppriktighet och tålamod. Uppriktighet i att fikonträd förväntas ge fikon och människor som följer Kristus förväntas förkroppsliga något av hans närvaro och karaktär genom sina liv. Tålamod för att det är en process som sker i ett samarbete med vår intention över tid fast vi råder inte över processen. Gud är suverän i processen, men kontrollerar inte den med tvång eller makt. Guds sätt att vara suverän är svårt för oss att förstå eftersom det ger oss så mycket frihet och förtroende.

Vårt sätt att förändra oss själva är oftast likt vingårdsägaren mer häftigt och impulsivt än Guds sätt att jobba med oss. Vi vill ge nyårslöften som brutalt åtgärdar det vi ser som fel eller klistrar på det vi föreställer oss är rätt. Och när inte det fungerar ger vi upp tanken på förändring som en möjlighet över huvud taget. Men Guds sätt att förändra oss är annorlunda. Guds primära intresse är inte att laga oss som maskiner för att fungera rätt. Det är att som en trädgårdsmästare ge oss förutsättningarna att läka, bli starka och växa mot den ursprungliga skapelsens godhet. Gud förändrar

oss genom att ge oss styrkande nåd så att vi vågar agera i tillit till Gud. Bilden av Gud i profeten Jesajas text idag var av en moder som värnar om och uppfostrar sitt älskade barn. "Empowerment" och förmyndigande är bland Guds främsta sätt att förändra oss eftersom dessa sätt lämnar utrymme för vår egen intention och vilja att vara delaktig i processen. Och även när vi misslyckas är Guds löfte sådant att Gud håller det till oss och till hela världen och världshistorien som han bär eller håller i mot målet som är nyskapelsen.

Garantin för det löftet är Jesus – Gud förkroppsligad som litade på Gud och hellre gav sitt liv i kärlek än att bryta löftet att lita på Gud. Guds löften är till för vårt väl. Och Gud har gett oss gödsel i många olika former: församlingens gemenskap där det är möjligt att utveckla vänskap som inte är ytliga, Bibeln där vi kan inspireras av alla bristfälliga människor som Gud gjorde stora ting genom, och den heliga Anden som gör det möjligt för oss att leva i tillit till Guds närvaro och förmåga att rädda och förändra oss. Det är bara ett axplock, men med dessa hjälpmedel är det möjligt för 2022 att vara klassikerns år - ett fruktbarande år - i vingården som är S:t Peters kyrka. Amen.